

Księga ławników myślenickich 1700–1725

Rękopis Muzeum Niepodległości w Myślenicach, sygn. I/R/3065, s. 145–146

Edycja krytyczna: Maciej Mikuła

Sprawa nr 124

124

22 IX 1707

Kwitacja działu spadkowego, wykonanie ugody. Wojciech Tula, syn zmarłego Wojciecha Tuli i Zofii Matogówny, w obecności córki Ewy, Regina Uchaczówna w obecności męża Mikołaja Mastalskiego i Zofia Uchaczówna z opiekunem Kaźmierzem Borzęckim, rajcą, córki Błażeja Uchacza i Zofii Matogówny, stwierdzają, że zgodnie z zawartą ugodą są spłaceni względem przypadających im po matce Zofii części 7/8 pręta gruntu Matogowskiego, przez jego posesorów Wawrzyńca Strózkę i żonę jego Jadwigę Tulonkę. (22 IX 1707)

Actum feria quarta post festum Sancti Matthaei^a Apostoli proxima die vigesima secunda Septembris anno Domini millesimo septingentesimo septimo.

Kwitują successores Uchaczowscy Strózkich małżonków.

Przed urzędem landwójtowskim ławniczym myślinickim i aktami stanąwszy osobami swymi uczciwy Wojciech Tula, syn niegdy Wojciecha Tulę z Zofią Matogówną spółdzony, i Regina Uchaczówna także Zofia Uchaczówna, córki Błażeja Uchacza z Zofią Matogówną spółdzone, Wojciech z przytomnością Ewy córki swojej, Zofia zaś z przytomnością uczciwego Mikołaja Mastalskiego, małżonka swego, a Regina jako w stanie sierocym z przytomnością sławetnego pana Kaźmierza Borzęckiego, rajcę myślinickiego do tego aktu przydanego sobie i z prawa umocowanego opiekuna, zdrowi będąc na ciele i umyśle, nieprzyniewoleni ani żadnym błędem zwiedzieni, z poradą między sobą zobopólną, dobrowolnie wyznali są wszyscy wraz i każde z nich z osobna wyznają. Iż podług ugody [s. 146] statecznej między sobą uczynionej w pretensyjej o dobra Matogowskie zawartej doskonale na poczęstki swoje, które sobie z gruntu folwarcznego Matogowskiego między gruntami Górnego Przedmieścia myślinickiego leżącego po matce swojej Zofiej Matogównie alias w pręcie jednym bez półwieri po śmierci matki ich pozostałego, pretendowali dziś od uczciwego Wawrzyńca Strózkiego i Jadwigi Tulonki przyrodnej siostry swojej pomienionego Wawrzyńca Strózkiego małżonki doskonale uspokojonej, ukontentowani są. Którego to Wawrzyńca Strózkiego i małżonkę jego także i wszelkich sukcesorów ich pomienieni sukcesorowie Matogowscy swoim i dziełek swoich imieniem kwitują, części swoje w gruncie pomienionym rezygnują, zdają, dają, darują i wszelkiej bliskości prawa dziedzictwa za siebie i dziełki swoje wyrzekają się, które to kupno, rezygnacją, kwietacją jako chętnie uczynioną urząd i sąd niniejszy landwójtowski

ławniczy myślinicki stwierdza, uznając mieć moc i wagę wiecznego trwania.

^a w rkp. Matthiae